

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-04-74-T
Datum: 31. avgust 2009.
Original: FRANCUSKI

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM III

U sastavu: sudija Jean-Claude Antonetti, predsjedavajući
sudija Árpád Prandler
sudija Stefan Trechsel
sudija Antoine Kesia-Mbe Mindua, rezervni sudija
Sekretar: g. John Hocking
Odluka od: 31. avgusta 2009.

TUŽILAC

protiv

**Jadranka PRLIĆA
Brune STOJICA
Slobodana PRALJKA
Milivoja PETKOVIĆA
Valentina ĆORIĆA
Berislava PUŠIĆA**

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU STOJIĆEVE ODBRANE ZA PREISPITIVANJE
ODLUKE O PRIHVATANJU DOKUMENTARNIH DOKAZA (SARADNJA
VLASTI I ORUŽANIH SNAGA HERCEG-BOSNE SA VLASTIMA I ORUŽANIM
SNAGAMA ABIH)**

Tužilaštvo:

g. Kenneth Scott
g. Douglas Stringer

Odbrana:

g. Michael Karnavas i gđa Suzana Tomanović za Jadranka Prlića
gđa Senka Nožica i g. Karim A. A. Khan za Brunu Stojića
g. Božidar Kovačić i gđa Nika Pinter za Slobodana Praljka
gđa Vesna Alaburić i g. Nicholas Stewart za Milivoja Petkovića
gđa Dijana Tomašegović-Tomić i g. Dražen Plavec za Valentina Ćorića
g. Fahrudin Ibrišimović i g. Roger Sahota za Berislava Pušić

I. UVOD

1. Pretresno vijeće III (dalje u tekstu: Vijeće) Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud), rješava po Zahtjevu Brune Stojića za preispitivanje Odluke po Zahtjevu Stojićeve odbrane za prihvatanje dokumentarnih dokaza (saradnja vlasti i oružanih snaga ABiH) koji su branioci optuženog Stojića (dalje u tekstu: Stojićeva odbrana) podnijeli na javnoj osnovi 28. jula 2009. (dalje u tekstu: Zahtjev).

II. PROCEDURALNI KONTEKST

2. Dana 21. jula 2009., Vijeće je donijelo Odluku po Zahtjevu Stojićeve odbrane za prihvatanje dokumentarnih dokaza (saradnja vlasti i oružanih snaga Herceg-Bosne sa vlastima i oružanim snagama ABiH) (dalje u tekstu: Odluka od 21. jula 2009.) kojom je Vijeće odbilo 56 od 115 dokumenata za koje je prvobitno Stojićeva odbrana tražila prihvatanje, uz obrazloženje da (1) engleski prijevod jednog predloženog dokaza nije dostavljen Vijeću ni drugim stranama u postupku, učinivši ispitivanje njegove prihvatljivosti nemogućim;¹ (2) sedam predloženih dokaza nije imalo zaglavlja, pečata, datuma ni potpisa, pa stoga ne sadrže dovoljno pokazatelja pouzdanosti;² (3) neki predloženi dokazi koji se odnose na isporuke vojnih materijalno-tehničkih sredstava (dalje u tekstu: MTS), na medicinsku pomoć Muslimanima iz Bosne ili na postojanje dobrih odnosa između HVO-a i ABiH u geografskim zonama koje se ne navode u Izmjenjenoj optužnici od 11. juna 2008. (dalje u tekstu: Optužnica) ili u nedefiniranim geografskim zonama, nemaju dovoljno pokazatelja relevantnosti;³ i konačno (4) neki predloženi dokazi odnose se na zločine počinjene protiv hrvatskih civila u Bosni ili na napetosti i sukobe između HVO-a i ABiH, u odnosu na koje Stojićeva odbrana nije uspostavila dovoljnu vezu sa navodnim zločinima u opštinama pomenutim u Optužnici i/ili sa odgovornošću optuženih za te zločine.⁴

¹ Odluka od 21. jula 2009., par. 25 i Dodatak.

² Odluka od 21. jula 2009., par. 26 i Dodatak.

³ Odluka od 21. jula 2009., par. 27 i Dodatak.

⁴ Odluka od 21. jula 2009., par. 28-33 i Dodatak.

3. Stojićeva odbrana Zahtjevom traži od Vijeća da preispita tu odluku za 36 dokaznih predmeta za koje je Vijeće odbilo prihvatanje (dalje u tekstu: Dokazni predmeti).⁵

4. Dana 7. avgusta 2009., Tužilaštvo (dalje u tekstu: tužilac) je podnijelo na javnoj osnovi Odgovor tužioca na Zahtjev Brune Stojića za preispitivanje podnesen 28. jula 2009. (dalje u tekstu: Odgovor).

III. ARGUMENTI STRANA U POSTUPKU

5. Kako bi potkrijepila Zahtjev, Stojićeva odbrana ističe pet osnova.

6. Kao prvo, Stojićeva odbrana tvrdi da je Vijeće pogriješilo odbivši Dokazne predmete 2D 00177, 2D 01292 i 2D 01384 s obrazloženjem da nemaju dovoljno pokazatelja pouzdanosti.⁶ Prije svega, Stojićeva odbrana ističe da pokazatelje pouzdanosti nekog dokumenta treba razmatrati pri određivanju težine koja će mu se pridati, a ne pri ocjenjivanju njegove prihvatljivosti.⁷ Zatim, što se tiče Dokaznog predmeta 2D 00177, Stojićeva odbrana tvrdi da je on gotovo identičan Dokaznom predmetu P 03861, da potiče od Ujedinjenih nacija, da ima datum i ime autora, i konačno, da direktno pobija navode Optužnice u vezi sa napadima HVO-a na Soviće i Doljane (opština Jablanica).⁸ Što se tiče Dokaznog predmeta 2D 01292, Stojićeva odbrana ističe da originalna verzija dokumenta ima potpis autora, da opisuje borbe između HVO-a i VRS-a u novembru 1992. na teritoriji Herceg-Bosne, i tako pobija navode koji se nalaze u paragrafu 27 Optužnice.⁹ Što se tiče Dokaznog predmeta a 2D 01384, Stojićeva odbrana kaže da je po svemu identičan brojnim drugim dokumentima već uvrštenim u spis.¹⁰ Iz svih tih razloga, Stojićeva odbrana smatra da Dokazni predmeti imaju dovoljno pokazatelja pouzdanosti.

⁵ Zahtjev, par. 1.

⁶ Zahtjev, par. 4, 5, 10 i 12.

⁷ Zahtjev, par. 13 i 14.

⁸ Zahtjev, par. 5 do 9.

⁹ Zahtjev, par. 10 i 11.

¹⁰ Zahtjev, par. 12 i 13.

7. Kao drugo, Stojićeva odbrana traži da Vijeće preispita svoju odluku da odbije Dokazni predmet 2D 01385, obrazloženu nepostojanjem prijevoda na engleski, zbog važnosti sadržaja dokumenta, ili alternativno, da joj dozvoli da traži prihvatanje Dokaznog predmeta 2D 00759 koji je identičan Dokaznom predmetu 2D 01385 i sadrži engleski prijevod.¹¹

8. Kao treće, Stojićeva odbrana tvrdi da je Vijeće pogriješilo odbivši Dokazne predmete 2D 00175, 2D 00176, 2D 00180, 2D 00181, 2D 00324, 2D 00248, 2D 00256, 2D 00403, 2D 00407, 2D 00408, 2D 00475, 2D 00476, 2D 00639, 2D 00641, 2D 00647, 2D 00648, 2D 00673, 2D 00679 I 2D 01468 uz obrazloženje da Stojićeva odbrana nije pokazala njihovu relevantnost i da je cilj njihovog podnošenja samo da se uspostavi način odbrane osnovan na načelu *tu quoque*.¹² Stojićeva odbrana dodaje da ti Dokazni predmeti naprotiv sadrže informacije koje omogućuju pobijanje navoda Optužnice, posebno utoliko što pokazuju da je ABiH planirala osvajanje Konjica u okviru šireg plana kojem je svrha da se kontroliše teritorija Herceg-Bosne, i po tome što ukazuju na stratešku dimenziju Konjica u izvođenju vojnih operacija u susjednim opštinama koje su pomenute u Optužnici.¹³

9. Kao četvrto, Stojićeva odbrana tvrdi da je Vijeće pogriješilo zaključivši da se Dokazni predmeti 2D 01127, 2D01128 i 2D 01129 odnose na geografske zone koje se ne navode u Optužnici ili su neodređene.¹⁴ Stojićeva odbrana tvrdi da se ti Dokazni predmeti odnose na hrvatsku zajednicu u Solima, koji je dio Herceg-Bosne i da kao takvi potpadaju pod geografske okvire Optužnice.¹⁵

10. Kao peto, Stojićeva odbrana ističe da je Vijeće pogriješilo odbivši deset Dokaznih predmeta, 2D 00528, 2D 00529, 2D 00530, 2D 00531, 2D 00951, 2D 00960, 2D 00961, P 00238, P 00262 I P 00267, u kojima se radi o isporukama MTS-a za ABiH.¹⁶ Naime, ona smatra da ne postoji formalni dogovor između nje i tužioca što se tiče isporuka MTS-

¹¹ Zahtjev, par. 14 do 16.

¹² Zahtjev, par. 17 i 20.

¹³ Zahtjev, par. 18 i 20.

¹⁴ Zahtjev, par. 21.

¹⁵ Zahtjev, par. 22 i 23.

¹⁶ Zahtjev, par. 24.

a od strane HV-a i HVO-a namijenjene ABiH, te da stoga ona ima pravo da ponudi dokaze potrebne za pobijanje teze tužioca.¹⁷ Ona dodaje da ti Dokazni predmeti daju relevantne informacije utoliko što omogućuju da se pobiju navodi iz Optužnice.¹⁸

11. U Odgovoru, tužilac traži od Vijeća da odbaci treću, četvrtu i petu osnovu Stojićeve odbrane, kao i zahtjev za preispitivanje odbijanja Dokaznih predmeta 2D 00177 iz prve osnove Stojićeve odbrane.¹⁹ S druge strane, tužilac kaže da ne zauzima stav u odnosu na drugu osnovu Stojićeve odbrane, kao ni na zahtjeve za preispitivanje odbijanja Dokaznih predmeta 2D 01384 i 2D 01292, koji su uključeni u prvu osnovu.²⁰

12. Tako, što se tiče treće i pete osnove Stojićeve odbrane, tužilac tvrdi da Zahtjev ne sadrži nikakvu novu činjenicu ili argument na koje se Stojićeva odbrana nije mogla pozvati prilikom podnošenja prvobitnog zahtjeva i da nije otkrivena nijedna očigledna greška Vijeća.²¹ Takođe, on tvrdi da je Stojićeva odbrana zapravo samo po drugi put podnijela dokumente koje je Vijeće odbacilo, i izrazila svoje neslaganje sa odlukom Vijeća da ih ne prihvati.²²

13. Tužilac posebno tvrdi, u vezi s trećom osnovom Stojićeve odbrane, da argumenti koje koristi Stojićeva odbrana ne odgovaraju kriterijima koje je odredilo Vijeće za iznimno prihvatanje dokumenata koji u normalnim okolnostima ne bi bili relevantni zbog kršenja načela neprihvatljivosti dokumenata koji predstavljaju vid odbrane *tu quoque*.²³

14. Osim toga, što se tiče pete osnove Stojićeve odbrane, tužilac ističe da argumenti Stojićeve odbrane ne vode računa o zaključku Vijeća da se tih deset Dokaznih predmeta o kojima se radi odnosi na isporuke oružja u geografskim zonama koje nisu uključene u Optužnicu ili u nedefiniranim geografskim zonama, te da stoga nisu relevantni.²⁴

¹⁷ Zahtjev, par. 24.

¹⁸ Zahtjev, par. 24.

¹⁹ Odgovor, par. 14.

²⁰ Odgovor, par. 9, 13 i 14.

²¹ Odgovor, par. 6.

²² Odgovor, par. 6.

²³ Odgovor, par. 7.

²⁴ Odgovor, par. 8.

15. Što se tiče četvrte osnove Stojićeve odbrane, tužilac ponavlja svoj prvobitni prigovor na prihvatanje tih dokumenata, zbog toga što nisu relevantni.²⁵

16. Konačno, u pogledu zahtjeva za preispitivanje odbijanja Dokumenta 2D 00177 koji je sadržan u prvoj osnovi Stojićeve odbrane, tužilac ističe prije svega, u skladu s jednom odlukom Žalbenog vijeća, da u fazi ocjenjivanja prihvatljivosti nekog dokumenta, Vijeće može odrediti da li on prelazi osnovni prag pouzdanosti, a da će ga tek kasnije moći definitivno procijeniti.²⁶ Tužilac dodaje da zahtjev za preispitivanje odbijanja Dokaznog predmeta 2D 00177 treba da bude odbačen zbog toga što Dokazni predmet nije relevantan.²⁷

IV DISKUSIJA

A. Mjerodavno pravo

17. Pretresna vijeća imaju inherentnu nadležnost za preispitivanje vlastitih odluka. Da bi neki zahtjev za preispitivanje bio odobren, strana u postupku koja to traži mora uvjeriti pretresno vijeće da postoji očigledna greška u obrazloženju pobijane odluke, odnosno da posebne okolnosti, što mogu biti nove činjenice ili argumenti, opravdavaju njeno preispitivanje kako bi se izbjegla nepravda.²⁸ Zahtjevi za preispitivanje moraju biti iznimni.²⁹

18. U osnovi, Vijeće se ne slaže s tvrdnjom Stojićeve odbrane da pokazatelje pouzdanosti nekog dokumenta treba uzeti u obzir samo da bi se odlučilo koju mu težinu treba pridati, a ne da bi se odlučilo o njegovom prihvatanju.³⁰ Naime, Vijeće usvaja permanentnu sudsku praksu Međunarodnog suda,³¹ koja se odražava u brojnim

²⁵ Odgovor, par. 10.

²⁶ Odgovor, par. 12, gdje se navodi *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR73.13, Odluka po objedinjenoj interlokutornoj žalbi Jadranka Prlića na naloge Pretresnog vijeća od 6. i 9. oktobra 2008. o prihvatanju dokaza, donesena 12. januara 2009. (dalje u tekstu: Odluka Žalbenog vijeća od 12. januara 2009.), par. 15.

²⁷ Odgovor, par. 13.

²⁸ Odluka u vezi sa zahtjevima strana u postupku za preispitivanje odluka vijeća, 26. mart 2009. (dalje u tekstu: Odluka od 26. marta 2009.), str. 4.

²⁹ Odluka od 26. marta 2009., str. 3.

³⁰ Zahtjev, par. 4.

³¹ V. konkretno *Tužilac protiv Envera Hadžihasanovića i Amira Kubure*, predmet br. IT-01-47-T, Odluka o prihvatljivosti nekih spornih dokumenata i dokumenata označenih u svrhu identifikacije, 16. juli 2004., par.

prethodnim odlukama Vijeća o prihvatanju dokaza,³² prema kojoj je ispitivanje pouzdanosti, što obuhvata autentičnost, nekog dokumenta sastavni dio ispitivanja njegove prihvatljivosti na osnovu pravila 89(C) Pravidnika, ali da je, da bi neki dokument bio prihvatljiv kao dokaz, dovoljno dokazati njegovu *prima facie* pouzdanost.

B. Ispitivanje prihvatljivosti zahtjeva za preispitivanje

19. Vijeće će prije svega pristupiti ispitivanju prvog osnova Stojićeve odbrane u vezi s Dokaznim predmetima koji su odbijeni zbog nedovoljne pouzdanosti.

20. Što se tiče Dokaznog predmeta 2D 00177, Vijeće konstatuje kao i Stojićeva odbrana da je on identičan dokumentu P 03861. Međutim, s obzirom na to da ovaj potonji nije uvršten u spis i da njegovo prihvatanje nije zatraženo u prvobitnom zahtjevu Stojićeve odbrane, Vijeće ocjenjuje da je ta konstatacija nebitna za ocjenjivanje prihvatljivosti Dokazni predmet 2D 00177 i da je zakašnjela. Osim toga, Vijeće konstatuje da, iako je Stojićeva odbrana navela u svom prvobitnom zahtjevu da taj dokument, kao i Dokazni predmet P 03861, potiče iz arhiva Ujedinjenih nacija, ipak ništa ne omogućava Vijeću da dođe do tog zaključka, s obzirom na to da dotični dokument, kao ni Dokazni predmet P 03861, ne sadrži nikakve pokazatelje o tome da potiče iz arhiva Ujedinjenih nacija. Stoga Vijeće ne vidi razloga da odustane od svoje odluke da odbije Dokazni predmet 2D 00177.

21. Što se tiče Dokaznog predmeta 2D 01292, Vijeće konstatuje da on zaista sadrži potpis i da stoga ima dovoljno pokazatelja pouzdanosti. S obzirom na to da je pogriješilo, Vijeće smatra da to opravdava preispitivanje Odluke od 21. jula 2009. u odnosu na taj Dokazni predmet.

22. Što se tiče Dokaznog predmeta 2D 01384, Vijeće uzima na znanje dopunske informacije koje je dala Stojićeva odbrana, prema kojima je taj Dokazni predmet po svemu sličan Dokaznom predmetu 2D 00503 koji je Vijeće već prihvatilo 14. maja 2004.

29 gdje se poziva na *Tužilac protiv Radoslava Brđanina i Momira Talića*, predmet br. IT-99-36-T, Nalog o standardima za prihvatanje dokaza, 15. februar 2002., par. 25; Odluka Žalbenog vijeća od 12. januara 2009., par. 15.

³² V. konkretno Odluka o prihvatanju dokaznih predmeta, 13. juli 2006.; Nalog o prihvatanju dokaznih predmeta u vezi sa svjedokom Christopherom Beeseom, 27. septembar 2006.

putem svjedoka Ivana Bagarića.³³ Međutim, Vijeće ocjenjuje da ta dopuna informacije nije novi element u smislu Odluke od 26. marta 2009., s obzirom na to da je Stojićeva odbrana imala priliku da tu informaciju dostavi Vijeću u svom prvobitnom Zahtjevu za prihvatanje dokumenata. Vijeće osim toga ne smatra da je Stojićeva odbrana dokazala postojanje očigledne greške. Stoga, Vijeće odlučuje da ne preispituje Odluku od 21. jula 2009. u vezi s tim Dokaznim predmetom.

23. Zatim, što se tiče druge osnove Stojićeve odbrane u vezi sa Dokaznim predmetom 2D 01385 koji je odbijen zbog toga što nije dostavljen engleski prijevod, Vijeće podsjeća da je Odlukom od 26. marta 2009., odlučilo da zahtjevi za preispitivanje koji se odnose na odluke o prihvatanju dokaza više nisu prihvatljivi kada se radi o greškama koje se mogu pripisati stranama u postupku.³⁴ Vijeće napominje da je odbijanje tog dokumenta bilo obrazloženo greškom koja se mogla pripisati Stojićevoj odbrani, tako da nema razloga preispitivati odbijanje tog Dokaznog predmeta. Alternativno, Stojićeva odbrana traži odobrenje da podnese zahtjev za prihvatanje Dokaznog predmeta 2D 0759 koji je identičan Dokaznom predmetu 2D 01385, ali sadrži i engleski prijevod. S obzirom na to da je taj zahtjev novi zahtjev za prihvatanje dokumenata, Vijeće smatra da to izlazi iz okvira postupka predviđenog za zahtjeve za preispitivanje, i odlučuje da je bespredmetan. K tome, Vijeće napominje da se Dokazni predmet 2D 00759 nalazi na Spisku na osnovu pravila 65ter same Stojićeve odbrane, tako da je imala mogućnost da traži njegovo prihvatanje u svom prvobitnom zahtjevu za prihvatanje.

24. Što se tiče treće osnove Stojićeve odbrane u vezi sa 19 Dokumenta koji su odbijeni zbog nedostatka razjašnjenja o njihovoj relevantnosti u odnosu na Optužnicu, Vijeće konstatuje da Stojićeva odbrana osporava Odluku od 21. jula 2009. u pogledu tih Dokaznih predmeta ne dajući nikakve dokaze o tome da je Vijeće napravilo očiglednu grešku, a zatim nadopunjuje argumente koje je već ranije navela ne ukazavši ni na kakve posebne okolnosti, kao što su nove činjenice koje nije mogla predočiti u svom prvobitnom zahtjevu, a koje bi opravdale preispitivanje. Vijeće stoga odlučuje da odbije zahtjev za preispitivanje u vezi s tim Dokaznim predmetima.

³³ Nalog o prihvatanju dokaznih predmeta u vezi sa svjedokom Ivanom Bagarićem, 14. maj 2009.

³⁴ Odluka od 26. marta 2009., str. 3.

Prijevod

25. Što se tiče četvite i pete osnove Stojićeva odbrane u vezi s Dokaznim predmetima koji se odnose na dobre odnose između HVO i ABiH u hrvatskoj zajednici u Saltu (3 dokumenta) odnosno na MTS (10 dokumenata), Vijeće još jednom konstatuje da Stojićeva odbrana osporava Odluku od 21. jula 2009. u pogledu tih Dokaznih predmeta ne dajući nikakve dokaze o tome da je Vijeće napravilo očiglednu grešku, a zatim nadopunjuje argumente koje je već ranije navela ne ukazavši ni na kakve posebne okolnosti, kao što su nove činjenice koje nije mogla predočiti u svom prvobitnom zahtjevu, a koje bi opravdale preispitivanje. Vijeće stoga odlučuje da odbije zahtjev za preispitivanje u vezi s tim Dokaznim predmetima.

C. Razmatranje prihvatljivosti Dokaznih predmeta čije se odbijanje preispituje

26. Vijeće odlučuje da preispita Odluku od 21. jula 2009. u pogledu Dokaznog predmeta 2D 01292.

27. Vijeće podsjeća da u ovoj fazi postupka ono ispituje samo prihvatljivost tog Dokaznog predmeta i ne treba da donese konačnu ocjenu njegove dokazne vrijednosti. Ono će to učiniti tek na kraju postupka kada svi dokazni predmeti tužioca i odbrane budu uvršteni u spis. Prilikom te ocjene, vijeće će voditi računa o tome da tužilac nije imao mogućnost da provjeri Dokazni predmet putem unakrsnog ispitivanja.

28. Imajući u vidu informacije koje je Stojićeva odbrana dala i ispravke koje je unijela u Zahtjev, kao i činjenicu da tužilac nije zauzeo stav u odnosu na taj Dokazni predmet, Vijeće odlučuje da prihvati taj Dokazni predmet s obzirom na to da sadrži dovoljno pokazatelja pouzdanosti, relevantnosti i dokazne vrijednosti.

IZ TIH RAZLOGA,

NA OSNOVU pravila 54 i 89 Pravilnika,

ODLUČUJE da djelimično odobri Zahtjev,

ODLUČUJE da prihvati uvrštavanje u spis Dokazni predmet 2D 01292, I

Prijevod

ODBIJA Zahtjev u preostalom dijelu.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavna francuska verzija.

/potpis na originalu/
Jean-Claude Antonetti,
predsjedavajući Vijeća

Dana 31. avgusta 2009.
U Haagu (Nizozemska)

[pečat Međunarodnog suda]